

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎก และอรรถกถา ภาษาบาลีและไทย โดยใช้พระไตรปิฎกภาษาบาลีและไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นหลัก เรียงตามคัมภีร์ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา.	(ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ. ม.	(ไทย) = วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ. จู	(ไทย) = วินัยปิฎก	จูฬวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิภวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สฬายตนวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก.	(ไทย) = สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระวินัยปิฎก

วิ.มหา.อ.	(ไทย) = วินัยปิฎก	สมันตปาสาทิกา	มหาวิภังคอรรถกถา	(ภาษาไทย)
-----------	-------------------	---------------	------------------	-----------

การใช้หมายเลขย่อ

พระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้ง เล่ม ขอ หน้า เช่น วิ. ม. (ไทย) ๔/๙/๑๑ หมายถึงวินัยปิฎก มหาวรรค เล่ม ๔ ขอ ๙ หน้า ๑๑

พระไตรปิฎกภาษาบาลี จะแจ้ง เล่ม ขอ หน้า เช่น วิ. ม. (บาลี) ๔/๙/๑๑ หมายถึงวินัยปิฎกมหาวคคปาติ เล่ม ๔ ขอ ๙ หน้า ๑๑

อรรถกถาภาษาไทย จะแจ้ง เล่ม ภาค หน้า เช่น ที.ส.อ. (ไทย) ๑/๓๗๗ หมายถึงสุมังคลวิลาสินี สีสันธวรรค อรรถกถา เล่มที่ ๑ หน้า ๓๗๗

ปกรณ์วิเสส จะแจ้ง เล่ม หน้า เช่น วิสุทธิ. (บาลี) ๑/๑๕๐. หมายถึง วิสุทธิมคคปกรณ์เล่มที่ ๑ หน้า ๑๕๐ สอนคัมภีร์มิลินทปัญหา จะแจ้ง หน้า เช่น มิลินท. (บาลี) ๒๙๓. หมายถึงมิลินทพญหปรณ หน้า ๒๙๓.